

Aangevoerde middelen: onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, doordat geen gevaar voor verwarring van het betrokken gemeenschapsmerk met het oppositiemerk bestaat

Beroep ingesteld op 28 november 2013 — Molda/Commissie

(Zaak T-629/13)

(2014/C 31/26)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Molda AG (Dahlenburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: I. Zenke, M. Vollmer, C. Telschow en A. Schulze, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— besluit 2013/448/EU van de Europese Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad nietig verklaren, voor zover daarbij in artikel 1, lid 1, wordt geweigerd verzoekster voor de derde handelsperiode voor de handel in emissierechten 2013-2020 rechten toe te wijzen overeenkomstig de hardheidsclausule van §9, lid 5, van het Duitse Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz (wet inzake de handel in broeikasemissierechten);

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1) Eerste middel: schending van het evenredigheidsbeginsel

Volgens verzoekster schendt het bestreden besluit het evenredigheidsbeginsel, daar de weigering om op grond van de hardheidsclausule emissierechten toe te wijzen gelet op het door verweerster nagestreefde doel onjuist is en volledig buiten verhouding staat tot het nadeel dat daardoor voor verzoekster ontstaat. Subsidiar betoogt verzoekster dat besluit 2011/278/EU ⁽¹⁾ in strijd is met het Unierecht en nietig is.

2) Tweede middel: schending van het subsidiariteitsbeginsel

In het kader van dit middel voert verzoekster aan dat het bestreden besluit het subsidiariteitsbeginsel schendt. Volgens dit beginsel moet het optreden van de Europese Unie beperkt blijven optreden waar dat noodzakelijk is. Anders dan verweerster meent is aan de lidstaten het (zij het ook beperkte) recht gelaten om regels inzake de toewijzing van emissierechten vast te stellen. Tot de regelingen die de lidstaten nog mogen vaststellen behoren hardheidsclausules zoals die van § 9, lid 5, van de Duitse wet inzake de handel in broeikasemissierechten

3) Derde middel: schending van het Europese recht op het gebied van staatssteun

Verzoekster voert aan dat het bestreden besluit in strijd is met de basisregels van het Europese recht op het gebied van staatssteun. Volgens die regels mogen in financiële nood geraakte ondernemingen die een duurzaam saneringsplan uitvoeren, financiële bijstand ontvangen in de vorm van herstructureringssteun. Dergelijke steun mag verweerster niet weigeren.

4) Vierde middel: schending van grondrechten

Verzoekster betoogt dat het bestreden besluit ingrijpt in haar grondrechten, te weten de vrijheid van ondernemerschap en het recht op eigendom, zonder dat deze ingrepen zijn gerechtvaardigd door een door de Europese Unie erkend doel van algemeen belang of door de bescherming van de rechten van anderen.

⁽¹⁾ 2011/278/EU: Besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (Kennisgeving geschied onder nummer C(2011) 2772) (PB L 130, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 november 2013 — DK Recycling und Roheisen/Commissie

(Zaak T-630/13)

(2014/C 31/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: DK Recycling und Roheisen GmbH (Duisburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Altensmidt, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— artikel 1, lid 1, van besluit 2013/448/EU van de Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad (C(2013) 5666, PB L 240, blz. 27) nietig verklaren voor zover daarbij is geweigerd de in bijlage I, onder punt A en punt D, vermelde installaties met identificatiecodes DE0000000000001320 en DE-new-14220-0045 op te nemen op de overeenkomstig artikel 11, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG door Duitsland bij de Commissie ingediende lijst van onder richtlijn 2003/87/EG vallende installaties en van de desbetreffende voorlopige jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos aan deze installaties zouden moeten worden toegewezen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster in wezen het volgende aan:

— Het bestreden besluit, voor zover dit door verzoekster wordt aangevochten, schendt richtlijn 2003/87/EG en besluit 2011/278/EU ⁽²⁾. Het besluit is bovendien onverenigbaar met het evenredigheidsbeginsel en met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het is ook niet afdoende gemotiveerd.

— Voor zover de weigering om emissierechten kosteloos toe te wijzen aan verzoeksters installaties erop berust dat haar door Duitsland voorlopig extra kosteloze emissierechten waren toegewezen ter compensatie van onbillijke gevolgen, betoogt verzoekster dat besluit 2011/278, anders dan de Commissie meent, niet in de weg staat aan deze toewijzing. In ieder geval is een bijzondere toewijzing wegens onbillijke situaties, ter compensatie van onredelijke belastingen als gevolg van de emissiehandel, vereist op grond van de waarborgen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de vrijheid van ondernemerschap en het recht op eigendom, alsmede het evenredigheidsbeginsel.

— Voor zover de weigering om emissierechten kosteloos toe te wijzen aan verzoeksters installaties erop berust dat haar door Duitsland voorlopig extra kosteloze emissierechten voor de productie van zinkconcentraat in verzoeksters hoogoven op basis van een procesemissiesubinstallatie waren toegewezen, voert verzoekster aan dat het aangevochten besluit onverenigbaar is met besluit 2011/278 alsmede dat het op tegenstrijdige wijze en ontoereikend is gemotiveerd.

— Ten slotte voert verzoekster schending aan van de vereisten van een behoorlijke administratieve praktijk overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Voorafgaand aan het besluit is verzoekster niet in de gelegenheid gesteld haar standpunt kenbaar te maken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad [Kennissegeving geschied onder nummer C(2011) 2772] (PB L 130, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 november 2013 — Raffinerie Heide/Commissie

(Zaak T-631/13)

(2014/C 31/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Karpenstein, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— besluit 2013/448/EU van de Europese Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad (PB L 240, blz. 27) nietig verklaren, voor zover daarbij in artikel 1, lid 1, juncto bijlage I, punt A, verzoeksters opname op de lijst als bedoeld in artikel 11, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG en de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die aan verzoeksters installatie met identificatiecode DE000000000000010 kosteloos zouden moeten worden toegewezen, zijn afgewezen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.